

Způsob zajištění jazykové podpory

Forma podpory	Podíl škol (v %)
Individuální nebo skupinové doučování češtiny	58,2
Individuální podpora pedagoga (např. formou individuálního vzdělávacího plánu)	56,4
Jiným způsobem	20,0
Kurz/doučování z češtiny jako příprava na maturitní zkoušku z českého jazyka a literatury	13,9
Přípravným kurzem češtiny před vstupem na střední školu/v prvních měsících 1. ročníku	12,7

Středoškolští žáci s odlišným mateřským jazykem se nejčastěji účastní individuálního nebo skupinového doučování češtiny (58,2 %) a jsou individuálně podporováni pedagogem ve výuce (56,4 %). V pětině škol je jazyková podpora zajištěna jiným způsobem, jde převážně o jazykové kurzy, programy a konzultace s pedagogem. V menší míře je zajištěn kurz nebo doučování češtiny jako příprava na maturitní zkoušku z českého jazyka a literatury (13,9 %) a přípravný kurz češtiny před vstupem na střední školu nebo na začátku 1. ročníku (12,7 %).

Zanedbatelný podíl žáků s odlišným mateřským jazykem (1,1 %) je vzděláván podle individuálního vzdělávacího plánu nebo má od školského poradenského zařízení doporučenou integraci. Přiznané uzpůsobení podmínek pro konání maturitní zkoušky má také minimální podíl žáků s odlišným mateřským jazykem (1,6 %).

Ředitelé středních škol byli dále dotázáni, co by potřebovali k tomu, aby byla poskytována podpora a výuka žáků s odlišným mateřským jazykem jako celek kvalitnější.

Potřeby pro kvalitnější podporu a výuku žáků s odlišným mateřským jazykem

Oblasti	Podíl škol (v %)
Dostatek finančních prostředků	53,2
Státem jasně definovaný způsob podpory	51,6
Výukové materiály pro žáky	40,9
Metodická podpora při vzdělávání a začleňování žáků	31,7
Větší kapacita pedagogů na individualizaci (méně žáků ve třídě, asistent pedagoga)	26,2
Vzdělávací obsah češtiny jako druhého jazyka (návod pro pedagogy při výuce češtiny)	23,2
Další vzdělávání pedagogických pracovníků v této oblasti	20,7
Dostupná jazyková příprava	16,4
Jiné – jaké	1,9

Pro kvalitnější podporu a výuku žáků s odlišným mateřským jazykem by ředitelé škol nejčastěji potřebovali dostatek finančních prostředků (53,2 %) a jasně definovaný způsob podpory ze strany státu (51,6 %). Výukové materiály pro žáky zmínilo 40,9 % ředitelů. Necelá třetina ředitelů uvedla metodickou podporu při vzdělávání a začleňování žáků. Méně často byla zmiňována větší kapacita pedagogů na individualizaci (26,2 %), vzdělávací obsah češtiny jako druhého jazyka (23,2 %), další vzdělávání pedagogů v této oblasti (20,7 %) a dostupná jazyková příprava (16,4 %).

V oblasti financování bylo zjištěno, že většina škol nemá žádné další prostředky na podporu žáků s odlišným mateřským jazykem. Rozvojové nebo dotační programy Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy využilo 11,8 % škol a podporu z evropských zdrojů pouze 4,4 % škol. Přibližně pětina škol financovala žáky s odlišným mateřským jazykem z jiných zdrojů (vlastní zdroje školy, školné a finanční prostředky od rodičů).